

РЕШЕНИЕ

№ 1657

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11650** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от „Ен-Джи Груп“ ООД, в ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], етаж 1, апартамент 1, срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 23-4332-004145 от 16-ти август 2023, година издадена от полицейски инспектор при ОПП-СДВР. Излагат се подробни съображения, че издадената Заповед е незаконосъобразна, издадена а в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон, както и в нарушение на процесуалния закон. Твърди се неспазване на изискването за форма, формално описание на фактите на нарушението, липса на описание на съществени факти, липса на мотиви относно срока за налагане на мярката, както и липса на доказателства за извършване на нарушението, което е основание за издаването ѝ. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание адвокатът на жалбоподателя поддържа аргументите в жалбата и иска отмяна на обжалваната заповед, както и присъждане на разноски.

Ответникът полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР не се явява в съдебно заседание и не е изразил становище.

Софийска градска прокуратура не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери за установено следното.

Срещу дружеството е издадена описаната заповед за прилагане на принудителна

административна мярка от Р. Б. Н., на длъжност полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция-СДВР, упълномощен със заповед № 513а-6400/07.07.2023 година. С нея на дружеството е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, буква А ЗДвП - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца и съответно е отнето свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

Основанието за издаване на заповедта са посочени в заповедта по следния начин: „В качеството си на законен представител на фирма Ен-Дж Г. ООД управлява лек автомобил М. с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], от [улица]към [улица]му е съставен АУАН серия ГА № 1002804. Същият не представя СУМПС. Г. Г. управлява в едногодишния срок от наказването му по административен ред. Намирам, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 171, т. 2а, буква а от ЗДвП за прилагане на ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС на основание чл. 22 от ЗАНН“.

В административната преписка е приложен и цитирания акт ГА 1002804 от 25.07.2023 година, срещу Г. А. Г., в който са описани следните обстоятелства по отношение на деянието на лицето, извършено на 25.07.2023г. в 21:05 часа: „Актът е съставен по снето сведение от свидетел под № 1 в акта. В [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил М., с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Ен-Джи груп" ООД, с БУЛСТАТ[ЕИК] и срещу хотел „М.“ спира и блокира паркираните коли. Тогава свидетел В. усеща, че лъха на алкохол. На място от справка с ОДЧ-99 и РСОД се установи, че водачът управлява по време на лишен, същият отказва да бъде тестван с Алкотест Дрегер 7510, с фабричен № ARNA 0147, калибриран през 2023г. от справка стана ясно, че автомобилът няма ГТП. На същия е издаден медицински талон за Окръжна болница с № 08725 и 8 броя стикери със същият номер“.

Актът е издаден за две нарушения - чл. 150 управление на ППС, без да е правоспособен водач и на чл. 174, ал. 3, предложение 1 – отказ на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и неизпълнение на указанията за медицинско изследване на проби за установяване на употребата на алкохол в кръвта.

В административната преписка е приложена и заповед за прилагане на принудителна административна мярка 23-4333-204144 от 16 Август 2023 година, съставена срещу Г. за това че е отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство, с което за същото деяние му е отнето свидетелството за управление на МПС. Приложен е и цитираният в акта за установяване на административно нарушение талон за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта, в който е отразено че е отказал тест с техническо средство и протокол за медицинско изследване, в който е отразено че е отказал да даде кръв за изследване.

По делото е Приложено и Наказателно постановление № 23-4332- 018149 от 29 август 2023 година на начални група СДВР отдел Пътна полиция СДВР, с което за деянията, извършени на 25.07.2023г., Г. А. Г. е наказан с глоба в размер на 2000 лв. и лишаването право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174 ал. 3, пр. 1 от ЗДвП и с глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 185 от ЗДвП.

Видно от приложените докладни записки това наказателно постановление не е връчено, тъй като на адреса не е намерена лицето и съсед от адреса заявил, че не живее там от около 5 години, като апартаментът е отдаден под наем.

При тези обстоятелства, установяващи се непротиворечиво от доказателствата по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б. "а", т.6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена и приета като доказателства Заповед № 517з-6400 от 07.07.2023г. на Директора на СДВР, с която на основание чл.43, ал.4 във вр. с чл.172, ал.2 от ЗДвП и Заповед № 8121з-1524/ 09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени длъжностни лица, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл.171, т.2а от ЗДвП/, сред които са и полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР при ОПП-СДВР. Следователно обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а” от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма, но при съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1, т. 2а, б. А от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Нормата на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП изисква, принудителните административни мерки по чл. 171, т.1, 2, 2а, 4, т.5, буква "а", т.6 и 7 да се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, т.е. законодателят изрично е

въвел изискването за мотивиране на заповедта за прилагане на ПАМ, вкл. и за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП.

Съдът намира, че в конкретния случай това изискване на закона не е спазено в оспорената заповед и то по отношение на съществен елемент от тези мотиви, а именно – по отношение фактическото основание за издаване на акта. Налице е нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на акта, касаещи изискванията за неговото съдържание и мотивирането му, т.е. посочването на конкретните фактически основания за неговото издаване, съгласно изискването на чл. 59, ал.1, т.4 от АПК.

В настоящия случай като основание за издаване на процесната заповед за налагане на принудителни административни мерки е посочено, че дружеството-жалбоподател е собственик на лекия автомобил, чиято регистрация е временно прекратена и че на 25.07.2023г. той е бил управляван от законния представител на „Ен Джи Груп“ ООД „в едногодишен срок от наказването му по административен ред“, за което му е съставен АУАН Серия GA № 1002804. От съдържанието на заповедта е напълно неясно основанието за налагане на мярката. Не става ясно имал ли е право да управлява МПС Г. към тази дата или е бил лишен от това право, ако е лишен – с какъв акт, кога е издаден и влязъл в сила.

Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС, „мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 З., в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта“. Издаденият АУАН, който е част от административната преписка, е представен по делото, но в него фактите са описани по сходен начин. Не става ясно лишен ли е от право да управлява МПС жалбоподателя и начина, по който е станало това – по съдебен или по административен ред, с какъв акт и от кога е в сила. В акта е посочен номер на СУМПС на жалбоподателя, от което следва, че той има издадено СУМПЛС.

Фактическите основания възприети от административния орган са неясни и непълни, което нарушава правото на защита на жалбоподателя и пречатства контрола за материалната законосъобразност на акта от страна на съда. При постановяването на оспорената ПАМ административният орган не е изяснил относимите към спора факти и обстоятелства и не ги е посочил. Провеждането на административното производство в нарушение на чл. 35 от АПК се явява съществено процесуално нарушение, тъй като заповедта за налагане на ПАМ е издадена при неизяснена фактическа обстановка и без да са събрани необходимите доказателства и да се опишат относимите факти.

С оглед изложеното, оспорената заповед се явява незаконосъобразна и като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила следва да бъде отменена.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноски за жалбоподателя, които ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 1050 лв., от които 50 лева за държавна такса и 1000 лева заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна помощ, който е в размер съответстващ на чл. 8, ал. 3

от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид на изложеното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ен-Джи Груп“ ООД, в ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], етаж 1, апартамент 1, заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 23-4332-004145 от 16-ти август 2023 година, издадена от полицейски инспектор при ОПП-СДВР, с която на основание чл.171 т. 2А, б. “А“ от ЗДвП на дружеството е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ за срок от шест месеца и са отнети свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА СДВР да заплати на „Ен-Джи Груп“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], етаж 1, апартамент 1, разноски по делото в размер на 1050 лева, представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: